Uwagi komisji:

1. Najczęściej podejmowanym tematem jest przestrzeń publiczna jako dobro wspólne. Na drugim miejscu są świetlice, jako miejsca spędzania wolnego czasu. W większości wnioski dotyczą tematu rewitalizacji. Sporadycznie dobrem wspólnym we wnioskach jest dziedzictwo kulturowe i tradycje. Podczas gdy do wyboru są: edukacja, kultura, zdrowie, bezpieczeństwo, nowe technologie, przedsiębiorczość społeczna, turystyka i czas wolny, ekologia, integracja społeczna, wolontariat, przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu, współpraca międzynarodowa i rewitalizacja właśnie). Najczęściej projekty kierowane są ogólnie do całej społeczności, w drugiej kolejności do dzieci i młodzieży. Nieliczne projekty ukierunkowane na jedną grupę docelową (do wyboru w generatorze są następujące: dzieci, młodzież, dorośli, seniorzy i/lub osoby niepełnosprawne oraz cała społeczność). Podobna tematyka i grupy odbiorców sprawiają, że wniosków innowacyjnych, wyróżniających się i wprowadzających nowość na wieś jest bardzo mało.

2. Poziom wniosków bardzo zróżnicowany: cześć wniosków bardzo spójnych- działania i koszty są konsekwencją opisanych problemów i potrzeb, część wniosków niespójnych – problemy i potrzeby są niezwiązane z wymienionymi w budżecie wydatkami.

3. Dużo nieprawidłowości z określaniem problemów, realizacji zadań, które mają ten problem wyeliminować i określaniem celów. Np. :
- „Chcemy pobudzić ospałą część wsi" – a działania skierowane są do tych już aktywnych, nie ma opisu jak wnioskodawca chce dotrzeć do tych nieaktywnych,
- „ celem jest integracja mieszkańców" – a projekt jest realizowany poprzez zlecanie usług firmom zewnętrznym i nie wykazano pracy mieszkańców przy realizacji projektu, dodatkowo nie ma ani początku projektu ani jest podsumowania wspólnie z mieszkańcami.
- „celem jest przeciwdziałanie stereotypom" – a działania dotyczą gotowania przez kobiety.
- „problemem jest to, że we wsi nie ma kościoła i sklepu" – a działania dotyczą terenów zielonych.
- „Celem jest aktywizacja mieszkańców" – a z opisu wynika, że mieszkańcy już prężnie działają i współpracują na rzecz wsi.

4. Część wniosków wygląda na finansowanie bieżącej aktywności we wsiach – dzień matki, dzień dziecka, dożynki, mikołajki – te imprezy odbywają się we wszystkich miejscowościach, corocznie. Część wniosków to zakupy i doposażenie świetlic i terenów publicznych, które są jednorazowymi zakupami, a nie projektami angażującymi mieszkańców przez 3-6 miesięcy.

5. Budżety mówią bardzo dużo o wnioskach i po nich najczęściej można stwierdzić, czy wniosek jest sztucznie „naciągany" do 3 miesięcy, i tak naprawdę stanowi doposażenie albo budowę infrastruktury a nie projektu, który ma swój początek i koniec, i który powoduje trwałą zmianę społeczną we wsi.

Wadą budżetów jest:
- dysproporcja wydatków, np. 80% dotacji przeznaczonych na sfinansowanie wydarzenia, które będzie trwało 2 godziny.
- wydatki opisane tak ogólnie, że nie wiadomo co się kryje pod daną pozycją, np. „zakup sprzętu", „koszty organizacji wycieczki",
- często brak choćby podstawowych parametrów uzasadniających przyjęty poziom cen i zakupów, np. ile metrów bieżących, ile sztuk – zastępowane jest stwierdzeniem „komplet"

6. W części wniosków przewidziano wynagrodzenie dla koordynatora projektu w wysokości kilkunastu procent (10-15%) całości wnioskowanej dotacji. O ile jest to dopuszczalne merytorycznie, o tyle przy takich małych dotacjach, gdzie premiowane jest zaangażowanie społeczne mieszkańców, pobieranie

wynagrodzenia przez koordynatora w takiej kwocie, jest dyskusyjne. Może przewidzieć jako koszt pracy wolontaryjnej? Plus za wykazanie koordynatora w budżecie.

7. Po opisie osób odpowiedzialnych za realizację projektów też można wiele wywnioskować. Oczywiście cały projekt może być poprowadzony przez jedną osobę, która przeprowadzi wszystkie zadania i projekt będzie udany, ale w „Działaj lokalnie" zależy nam na zaangażowaniu mieszkańców we wspólne działania, a nie na tym, by byli biernymi odbiorcami działań. Komisja wyżej oceniała te projekty, w których zadania w planie działań były podzielone na kilka osób – z zespołu odpowiedzialnego za przygotowanie projektu i wolontariuszy.

8. Widać różnice w sposobie pisania wniosków, najczęściej wynikają one ze składu osób odpowiedzialnych za projekt. Im większa wiedza i doświadczenie w pisaniu i realizowaniu wniosków tym bardziej poprawny jest używany język oraz szczegółowo rozpisany projekt, co nie zawsze oznacza, ze projekt jest „dobry" i odpowiada na potrzeby. Ciężko to zestawić z projektami pisanymi przez kogoś pierwszy raz, gdzie może użyte sformułowania nie są najszczęśliwsze, ale z projektu wyłania się dobry pomysł i wielki zapał do działania. Potrzeba znaleźć złoty środek, między formą pisania a intencją wnioskowania.